

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K3-15C/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520204493
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Puškášová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7520204493.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice samosudkyňou JUDr. Ivetou Puškášovou v spore žalobkyne: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, IČO: 00 166 073 so sídlom Račianska 71, 813 11 Bratislava, proti žalovanému: A. A., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX, právne zast.: JUDr. Ľuboš Petrovský, advokát so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia sa vo výške 13.050,76 eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 13.050,76 eur spolu s 5%-ným úrokom z omeškania zo sumy 13.050,76 eur od 8.02.2018 do zaplataenia a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni trovy konania a to v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalovaný sa v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 35C 207/2008 domáhal od žalobkyne žalobou zo dňa 23.09.2008 náhrady škody v celkovej výške 165.969,59€ s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 01.09.2007 do zaplataenia podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“).

2. Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie, č. k. 35C 207/2008-314 zo dňa 12.12.2013 súd rozhodol tak, že SR zast. MS SR zaviazal uhradiť sumu 19.418,40€ s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 19.418,40€ od 01.03.2008 do zaplataenia do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II rozsudku) a SR zast. MS SR náhradu trov konania nepriznal (výrok III rozsudku).

3. Proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie podala SR zast. MS SR odvolanie v časti, v ktorej bola zaviazaná na úhradu náhrady škody s prísl. a v ktorej jej nebola priznaná náhrada trov konania (výroky I a III rozsudku). Krajský súd v Košiciach rozsudkom, č. k. 2Co 709/2014-358 zo dňa 26.11.2015 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti uloženia povinnosti SR zast. MS SR uhradiť sumu 19.418,40€ s prísl. ako aj v časti zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti náhrady nemajetkovej ujmy potvrdil (výrok I) a zrušil rozsudok v ostatnej časti – náhrada trov obhajoby v trestnom konaní, ušlý zisk a nadväzujúci výrok o náhrade trov konania (výrok II).

4. Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 2Co 709/2014-358 zo dňa 26.11.2015 v časti, ktorou bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti a v časti, ktorou bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie v časti, ktorou bol zamietnutý nárok na náhradu trov obhajoby v trestnom konaní vo výške 3.319,39€, bolo zo strany SR zast. MS SR podané dovolanie zo dňa 17.02.2016.

5. Dňa 11.09.2017 bolo SR zast. MS SR doručené uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo 131/2016 zo dňa 21.06.2017, ktorým dovolací súd dovolanie sčasti odmietol, avšak zároveň zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 2Co 709/2014-358 zo dňa 26.11.2015 v časti výroku, ktorým potvrdil výrok súdu prvej inštancie o povinnosti SR zast. MS SR zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne od 01.03.2008 do zaplatenia a v tomto rozsahu vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

6. Predtým ako Najvyšší súd SR zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 2Co 709/2014-358 zo dňa 26.11.2015 v časti výroku, ktorým potvrdil výrok súdu prvej inštancie o povinnosti SR zast. MS SR zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne od 01.03.2008 do zaplatenia a v tomto rozsahu vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, uhradila žalobkyňa žalovanému A. A. dňa 25.01.2016 prevodom na bankový účet sumu vo výške 32.469,16€. Predmetná suma predstavovala priznanú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 19.418,40€ a úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 19.418,40€ od 01.03.2008 do 25.01.2016, teda úrok z omeškania vo výške 13.050,76€.

7. Po tom, ako bolo žalobkyni dňa 11.09.2017 doručené uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.06.2017, sp. zn. 4Cdo 131/2016, ktorým dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu v časti priznaných úrokov z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 19.814,40€ od 01.03.2009 do zaplatenia, t. z. dôvod, na základe ktorého žalobkyňa plnila nad sumu 19.418,40€ (existencia právoplatného rozhodnutia), odpadol (právoplatné rozhodnutie bolo v časti zrušené), vyzvala žalobkyňa listom zo dňa 24.01.2018 žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 13.050,76€. Predmetná výzva bola žalovanému doručená dňa 07.02.2018.

8. Na predmetnú výzvu žalovaný nereagoval tak v určenej primeranej lehote, ani neskôr, v dôsledku čoho žalobkyňa listom zo dňa 18.04.2018 opätovne požiadala žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia a upozornila žalovaného, že v prípade neuhradenia sumy vo výške 13.050,76€ pristúpi k podaniu žaloby na súd. Predmetná výzva nebola žalovaným prevzatá v odbernej lehote a vrátila sa žalobkyni dňa 16.05.2018.

9. Dňa 03.08.2018 bol SR zast. MS SR doručený rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.05.2018, sp. zn. 6Co 250/2017, ktorým dovolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Košice - okolie, č. k. 35C 207/2008-314 zo dňa 12.12.2013 o povinnosti SR zast. MS SR zaplatiť úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 19.418,40€ do zaplatenia tak, že tento návrh na úroky z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 19.418,40€ od 01.03.2008 zamietol.

10. Po právoplatnom zamietnutí žalovaným uplatneného nároku na úroky z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 19.418,40€ od 01.03.2008 do zaplatenia, žalobkyňa tretíkrát vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 13.050,76€. Táto výzva bola žalovanému doručená dňa 28.08.2018, žalobca však na ňu opäť nereagoval.

11. Žalobkyňa uhradila žalovanému na základe rozsudku Okresného súdu Košice – okolie sp.zn. 35C/207/2008-314 zo dňa 12.12.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/709/2014-358 zo dňa 26.11.2015 celkovo sumu vo výške 32.496,16 eur, následne po rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.05.2018 sp.zn. 6Co/250/2017 nárok žalovaného na úroky z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 19.418,40 eur od 1.03.2008 do zaplatenia definitívne zamietol, a teda z uvedeného je zrejmé, že odpadol právny dôvod na plnenie nad rámec sumy 19.418,40 eur, čím došlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaný ku dňu podania žaloby neoprávnený majetkový prospech žalobkyni nevrátil, a to aj napriek opakovaným výzvam na vydanie bezdôvodného obohatenia.

12. Na vyjadrenie k žalobe žalovaný vzniesol námietku premlčania na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 13.050,76 eur, uviedol, že žalobkyňa sama uvádza, že jej bolo uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.06.2017 sp. zn. 4Cdo/131/2016, ktorým dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu v časti priznaných úrokov z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 19.814,40€ od 01.03.2009 do zaplatenia, doručené dňa 11.09.2017. Dňa 11.09.2017 sa teda žalobkyňa ako oprávnená dozvedela o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil. Subjektívna premlčacia doba dvoch rokov tak žalobkyni uplynula dňa 11.09.2019, žalobkyňa žalobu podala dňa

27.07.2020, nárok je preto premičaný. Pohľadávka na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 13.050,76€, ktorú si žalovaná uplatňuje je nevymáhateľná.

13.Podľa ustanovenia § 166e odsek 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

14.Uznesením Okresného súdu Košice I, sp. zn. 26OdK/141/2018 zo dňa 23.04.2018, právoplatným dňa 28.04.2018 ma súd zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené v konkurze, v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze.

15.Žalobkyňa v replike uviedla, že vznesenú námietku premičania a nevymáhateľnosti pohľadávky považuje za nedôvodnú a na prípad žalobkyne neaplikovateľnú.

16.Žalovaný svoju obranu stavia na tvrdení, že žalobkyňou uplatňovaná pohľadávka vznikla už dňa 11.09.2017, pričom uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 23.4.2018, sp. zn. 26OdK/141/2018 bol žalovaný zbavený všetkých dlhov (ergo aj dlhu voči žalobkyni). Žalovaný však už neuvádza, že jeho oddĺženie uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 23.4.2018, sp. zn. 26OdK/141/2018, bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 12.2.2020, sp. zn. 32Odi/5/2019, pre nepoctivý zámer žalovaného.

17. Ak teda žalovaný tvrdí, že pohľadávka žalobkyne sa premičala a stala nevymáhateľnou z dôvodu jeho oddĺženia, žalobkyňa poukazuje na citované ustanovenie § 166f ods. 4 ZKR, v zmysle ktorého sa zrušením oddĺženia pohľadávke žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia obnovuje vymáhateľnosť, splatnosť a začína plynúť nová desaťročná premičacia lehota (pričom pohľadávka žalobkyne nie je premičaná ani v pôvodnej premičacej lehote).

18.Vzhľadom na skutočnosť, že pohľadávka žalobkyne nie je ani nevymáhateľná ani premičaná, ako to nesprávne uvádza žalovaný, žalobkyňa žiada Okresný súd Košice – okolie, aby žalobe žalobkyne vyhovel a rozhodol v zmysle petitu uvedeného v žalobe.

19. Žalobkyňa má za to, že s ohľadom na procesnú obranu žalovaného dotýkajúcu sa jeho oddĺženia, je v tomto prípade potrebné konanie vedené pod sp. zn. 15C/66/2020 prerušiť, pokiaľ nebude právoplatne rozhodnuté o zrušení oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer v zmysle rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 12.2.2020, sp. zn. 32Odi/5/2019.

20. Z uvedeného je teda zrejmé, že konanie o zrušení oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer je konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod 15C/66/2020, čo podľa žalobkyne odôvodňuje aplikáciu § 164 CSP. Žalobkyňa v navrhovanej žalobe navrhuje, aby súd prerušil konanie podľa § 164 CSP, a to až do právoplatného skončenia konania o zrušení oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Odi/5/2019.

21.V duplike žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru je pre rozhodnutie súdu rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, pričom vznesená námietka premičania je dôvodná, keďže k zrušeniu oddĺženia žalovaného povoleného uznesením Okresného súdu Košice I sp.zn. 26Odk/141/2018, zo dňa 23.04.2018 nedošlo, rozsudok Okresného súdu Košice I sp.zn. 32Odi/5/2019, na ktorý sa žalobkyňa odvoláva, nie je právoplatný, keďže voči nemu žalovaný podal odvolanie a keďže nedošlo k zrušeniu oddĺženia, je dôvodná aj jeho obrana, že uznesením Okresného súdu Košice I sp.zn. 26Odk/141/2018 zo dňa 23.04.2018 žalovaný súd zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené v konkurze, v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze, a teda pohľadávka na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 13.050,76 eur, ktorú si žalobkyňa uplatňuje, je nevymáhateľná, preto má za to, že je potrebné žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

22.Súd vykonal dokazovanie prednesmi, výsluchov strán sporu, písomnými vyjadreniami právnych zástupcov, pripojenými rozhodnutiami - rozsudkami Okresného súdu Košice – okolie sp.zn. 35C/207/2008, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/709/2014, uznesením Najvyššieho

súdu SR sp.zn. 4Cdo/131/2016, výzvami zo strany žalobkyne na žalovaného, rozsudkom sp.zn. 32Odi/5/2019, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3CoKr/20/2020 a zistil tento skutočný stav: Predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia.

23. Žalobca svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia odvodzoval od rozsudku Okresného súdu Košice – okolie, sp.zn. 35C/207/2008-314 zo dňa 12.12.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/709/2014-358 zo dňa 26.11.2015, kedy žalobkyňa uhradila dňa 25.01.2016 žalovanému náhradu škody v celkovej výške 32.469,19 eur, ktorá suma pozostávala z náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 19.418,40 eur a 8,5%-ného úroku z omeškania ročne zo sumy 19.418,40 eur od 1.03.2008 do 25.01.2016 v celkovej výške 13.050,76 eur.

24. Vychádzajúc však zo zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.06.2017 sp.zn. 4Cdo/131/2016 však bola žalobkyni uložená povinnosť uhradiť žalovanému výlučne náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 19.418,40 eur; čiastočným zrušením pôvodného rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č.k. 2Co/709/2014-358 zo dňa 26.11.2015 a konečným zamietnutím nároku žalovaného na úroky z omeškania rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.05.2018 sp.zn. 6Co/250/2017 odpadla povinnosť žalobkyne uhradiť žalovanému úroky z omeškania v sume 13.050,76 eur.

25. Žalobkyňa však po tom, ako jej dňa 11.09.2017 bolo doručené uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.06.2017 sp.zn. 4Cdo/131/2016, ktorým dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu v časti priznaných úrokov z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 19814,40 eur od 1.03.2009 do zaplatenia, to znamená dôvod, na základe ktorého žalobkyňa plnila nad sumu 19.418,40 eur (a to titulom právoplatného rozhodnutia), keďže následne došlo k zrušeniu v časti tohto rozsudku, žalobkyňa vyzvala žalovaného na vrátenie, resp. na vydanie bezdôvodného obohatenia.

26. Z obsahu vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobkyňa uhradila žalovanému dňa 25.01.2016 prevodom na bankový účet sumu vo výške 32.469,16 eur, ktorá suma predstavovala priznanú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 19.418,40 eur ako i úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 19.418,40 eur od 1.03.2008 do 25.01.2016, a teda celkový úrok z omeškania bol uhradený vo výške 13.050,76 eur.

27. Podľa ust. § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

28. Podľa ust. § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

29. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na úkor koho bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Predpokladom zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie nie je protiprávne konanie obohateného, ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorým došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Skutková podstata bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, dopadá na tie prípady, keď v okamžiku poskytnutia plnenia existoval právny dôvod plnenia, ktorý však následne odpadol v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti, stratil svoje právne účinky. Okamihom odpadnutia právneho dôvodu sa poskytnuté plnenie stáva bezdôvodným obohatením. Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje totiž zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť.

30. V prejednávanej veci je zrejmé, že žalobkyňa po rozhodnutí rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/709/2014-358 zo dňa 26.11.2015 a po jeho doručení, uhradila žalovanému dňa 25.01.2016 prevodom na bankový účet sumu 32.469,16 eur, (ktorý predstavoval priznanú náhradu nemajetkovej ujmy a úrok z omeškania 8,5% ročne). Z uvedeného je teda zrejmé, že v okamihu poskytnutia plnenia existoval právny dôvod plnenia, avšak predmetný právny dôvod v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti, ktorou bolo zrušenie uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.06.2016 sp.zn. 4Cdo/131/2016, ktorým dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu v časti priznaných úrokov z omeškania, a následne dňa 3.08.2018 bol žalovanej doručený rozsudok krajského súdu zo dňa 22.05.2018, ktorý návrh na úrok z omeškania zamietol. Z uvedeného je zrejmé, že došlo k odpadnutiu dôvodu na poskytnutie plnenia

a okamihom doručenia rozhodnutia krajského súdu sp.zn. 6Co/250/2017 zo dňa 22.05.2018, resp. právoplatnosťou, došlo k odpadnutiu právneho dôvodu za poskytnuté plnenie.

31. Žalovaný i napriek výzvam učeným zo strany žalobkyne, neoprávnený majetkový prospech, resp. bezdôvodné obohatenie žalobkyni nevydal.

32. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe vzniesol námietku premlčania, keďže žalobkyni bolo uznesenie Najvyššieho súdu SR, ktorým bol zrušený rozsudok odvolacieho súdu v časti priznaných úrokov, doručené dňa 11.09.2017, a teda dňa 11.09. sa žalobkyňa dozvedela o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu ako aj to, kto sa na jej úkor obohatil, preto subjektívna premlčacia doba dvoch rokov žalobkyni uplynula dňa 11.09.2019, a preto bol tento nárok premlčaný s tým, že zároveň žalovaný namietal i skutočnosť, že bezdôvodné obohatenie vo výške 13.050,76 eur je nevymáhateľné, keďže na žalovaného bol vyhlásený konkurz uznesením okresného súdu sp.zn. 26Odk/141/2018 zo dňa 23.04.2018.

33. Pokiaľ ide o posúdenie otázky začiatku behu premlčacej doby v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý následne odpadol, súd poukazuje na ust. § 107 OZ, ktorý túto otázku rieši vo všeobecnej rovine.

34. Podľa ust. § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe, v tomto zákone stanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

35. Podľa ust. § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ).

36. V I. odseku tohto ustanovenia je upravená subjektívna premlčacia doba, v II. odseku premlčacia doba objektívna. Vzájomný vzťah týchto dvoch premlčacích dôb je taký, že ak skončí beh jednej z nich a je vznesená námietka premlčania, právo sa premlčí a nemožno ho priznať. Premlčanie však nevedie k zániku práva, bráni jeho vymožiteľnosti.

37. Pre začiatok behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený, v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie skutkového stavu v konkrétnom prípade.

38. V prejednávanej veci tak po vznesení námietky žalovaného bolo potrebné určiť, k akému okamihu je potrebné datovať počiatok behu premlčacej doby, a teda i to, kedy sa žalovaným prijaté plnenie (poskytnuté žalobcom na základe následne zrušeného rozhodnutia súdu) stalo bezdôvodným obohatením.

39. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/124/2002, ktorý v predmetnej veci vyslovil, že premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako plnenia poskytnutého na základe právoplatného súdneho rozhodnutia (zmieru), ktoré bolo neskôr zrušené rozhodnutím odvolacieho súdu, začala plynúť až právoplatnosťou nového rozhodnutia vydaného vo veci samej o tomto plnení. Premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého tým, že pôvodný rozsudok, na základe ktorého sa plnilo, bol po zrušujúcom rozhodnutí nahradený novým rozsudkom.

40. Súd je toho názoru (napr. i rozhodnutie č.R 11/1977), že premlčacia doba začína plynúť právoplatnosťou rozhodnutia o zrušení pôvodného preskúmaného rozhodnutia, a teda že premlčacia lehota začína plynúť nie vyhlásením zrušujúceho rozsudku krajského súdu, ale právoplatnosťou rozhodnutia o veci samej.

41. Ak teda právoplatnosť rozsudku krajského súdu zo dňa 22.05.2018 sp.zn. 6Co/250/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.8.2018 tak žaloba, ktorá bola podaná dňa 27.07.2020, bola podaná v lehote.

42. Žalovaný sa zároveň v konaní bránil tým, že uznesením Okresného súdu Košice I sp.zn. 26Odk/141/2018 zo dňa 23.04.2018, právoplatným dňa 28.04.2018 bol zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené v konkurze, v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze.

43. Rozsudkom sp. zn. 32Odi/5/2019 zo dňa 12.02.2020 súd rozhodol o zrušení oddĺženia žalovanému, ktorý rozsudok bol potvrdený rozsudkom krajského súdu sp.zn. 3CoKr/20/2020 zo dňa 26.11.2020, a teda právoplatným zrušením oddĺženia žalovaného sa obnovila vymáhateľnosť a splatnosť nároku žalobcu, a teda dňa 24.02.2021 začala plynúť nová desaťročná premlčacia lehota, ktorá vylučuje premlčanie žalobkyňou uplatneného nároku (v zmysle ust. § 166 ods. 4 zák.č. 7/2005 Zb. o konkurze a reštrukturalizácii).

44. Podľa ust. § 517 ods. 1 prvá veta OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

45. Podľa ust. § 517 ods.2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania, poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný sa dostal do omeškania dňa 8.02.2018, keďže výzva zo strany žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia bola žalovanému doručená dňa 7.02.2018 a od uvedeného dátumu má nárok na úroky z omeškania vo výške 5% zo sumy 13.050,76 eur.

45. Podľa ust. § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto jej priznal 100%-nú náhradu trov konania.

46. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Košice písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpisu a spisovej značky konania (§ 127 ods. 1, 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)